

[Hauch.]

Nu fremgår det af ministerens fremsættelse, at den højtærede minister selv har været noget betænkelig, idet han siger, at ganske vist fraviger man her den sædvanlig gældende ordning, at der er adgang til at få en sag prøvet af to instanser, og så vil jeg dog gerne vide, om den højtærede boligminister har tilslutning fra den kollega, der sidder ved siden af ham, justitsministeren, til, at man på et så afgørende punkt, hvor vi hidtil altid har ment at man burde give borgerne to muligheder, pludselig slår en streg over det. Jeg kan godt se adskillige forklaringer, som ministeren kan give på, at man gør det, og der kan være et perspektiv i det, det skal jeg ikke nægte; men i almindelighed mener jeg det forkert at berøve borgerne en appelmulighed, som de efter hele vor retsopfattelse bør have. Ministeren er jo også selv inde på, at det nok ikke går an helt at fjerne den, og derfor skal der være mulighed for, at en borger, hvis det drejer sig om principielle spørgsmål eller sagen er af meget afgørende betydning for ham, kan spørge boligministeren, om han må få lov at klage over amtets afgørelse. Men jeg ved ikke, hvor meget rationalisering der er tilbage i det hele, hvis man i boligministeriet først skal tage stilling til, om man vil modtage en sådan anke. Også dette spørgsmål vil jeg gerne have drøftet nærmere i udvalget.

Jeg kan ligesom den tidligere ordfører glæde mig over, at vi nu får en mulighed for at skjule de grimme oplagspladser, vi har landet over. Jeg kunne i og for sig også godt tænke mig at gå så vidt, at man kunne overveje muligheden af at give hjemmel til simpelt hen at få nogle af dem fjernet; men det kan vi jo drøfte ved en senere lejlighed.

Med hensyn til den ændring, som også den foregående ordfører opholdt sig lidt ved, hvorefter ruiner — sådan udtrykte den foregående taler sig — kan kræves fjernet, er jeg derimod ikke utilbøjelig til at tro, at den højtærede minister går en smule for vidt. Jeg er da helt enig i, at man bør have adgang til at kræve ruiner, brandtomter osv. fjernet; men når den højtærede minister går så vidt, at han vil have hjemmel til, hvis et byggeri i et stykke tid er standset — man kan tænke sig, at

en selvbygger arbejder langsomt og måske går i stå et stykke tid — for vedkommendes egen regning eventuelt at få det fjernet, er jeg ikke sikker på, om den højtærede minister ikke går for vidt.

Jeg skal imidlertid ligesom den foregående taler ikke opholde mig ved enkeltheder. Jeg vil blot bede den højtærede minister om, når nu revisionen af landsbyggeloven skrider frem, at have for øje, at selv om denne lov måske på visse punkter kan være fortræffelig — mit parti har jo ikke medansvar for den, idet vi undlod at stemme ved dens oprindelige gennemførelse — er der dog i mange af de ting, som er kommet frem i forskrifter, som boligministeriet har udsendt med hjemmel i loven, adskilligt, som den almindelige befolkning rundt omkring i landet med god grund betragter som uundværligt kineseri. Jeg tror derfor, den højtærede minister vil kunne være sikker på at få vældig tilslutning her i det høje ting, hvis han vil sørge for, at den revision af landsbyggeloven, der kommer, nok bliver teknisk rigtig, men at den først og fremmest anlægger helhedssynspunktet.

Asger Jensen: Det er min opfattelse, at landsbyggeloven stort set har virket tilfredsstillende, således som også ministeren giver udtryk for i sin fremsættelse. Den har skabt mere ensartede regler for byggeriet rundt om i landet, og den har bidraget til at skabe nogen klarhed over, hvor og hvorledes man må bygge. Men det er jo stadig væk en yderst kompliceret sag at få startet selv et mindre byggeri. Det havde derfor været ønskeligt med en yderligere rationalisering på området, således at det for den enkelte bygherre kunne blive mere overskueligt.

Da landsbyggeloven blev vedtaget for 7-8 år siden, var der i udvalget mange drøftelser om, hvorvidt alle regler for byggeri burde samles i én lov, og boligministeren antyder da også i bemærkningerne til nærværende lovforslag, at man overvejer at sammenarbejde landsbyggeloven og byplanloven; men så var det vel rimeligt, at de bestemmelser i naturfredningsloven og i vejbestyrelsesloven, der vedrørte byggeriet, blev medtaget, således at en bygherre kunne klare sig med én lov,